

Hâkimler Kanunu ile bu kanunun bir kısım maddelerini deıştiren 3501, 3693 ve 3885 sayılı kanunların bazı maddelerinin değiştirilmesine ve Hâkimler Kanununun 3501 sayılı kanunla değişen 74 ncü maddesinin değiştirilmesine dair kanun tasarıları ve Bütçe ve Adalet Komisyonları Raporları (1/165,378)

Hâkimler Kanunu ile bu kanunun bir kısım maddelerini değiştiren 3501, 3693 ve 3885 sayılı kanunların bazı maddelerinin değiştirilmesine dair kanun tasarısı (1/165)

T. O.

Başvekâlet

Muamelât Umum Müdürlüğü

Sayı : 6/3972

29 . XI . 1943

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reialğine

Hâkimler kanunu ile bu kanunun bir kısım maddelerini tadil eden 3501, 3693 ve 3885 numaralı kanunların bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkında Adliye Vekilliğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 15 . XI . 1943 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesıyla birlikte sunulmuştur.

Başvekil

Ş. Saracoğlu

Mucip Sebepler

Tatbikatta tebarüz eden ihtiyacı karşılamak maksadiyle hâkimler kanununun 17 ve 18 nci maddelerinde yazılı olan cetvellerin üçüncü sınıfın 8 nci derecesine icra memurluğu, 6 ncı derecesine sorgu hâkimliği, sulh hâkimliği, mahkeme âzalığı ve C. Müddeiumumiliği Başmuavinliği 2 nci sınıfın beşinci derecesine C. Başmüddeiumumiliği, muavinliği, dördüncü derecesine de icra hâkimliği ve C. Başmüddeiumumiliği başmuavinliği unvanları ilâve edilmiştir.

Hâkimler kanununun ikinci ve on yedinci maddelerinde yazılı 1452 sayılı kanun ilga edilmiş bulunduğu cihetle bu kanun numarası yerine hâlen mer'î olan Devlet memurları aylıklarının tevhit ve teadülü hakkındaki kanunun sayısı konulmak suretiyle bu maddelerin değiştirilmesi uygun görülmüştür.

Hâkimler kanununun 3501 sayılı kanunla değiştirilmiş olan 74 ncü maddesinde tadilden evvel mevcut olan (Temyiz Mahkemesi mümeyyizlikleri) tâbiri çıkarılmak suretiyle bu memuriyetlerin hâkim sınıfından sayılmaması kabul edilmiş bulunduğu cihetle iki madde arasında ahenk ve tenazur temini için 33 ncü maddeden de (Temyiz Mahkemesi mümeyyizliği) kaydı çıkarılmıştır.

Hâkimler kanununun 35 ncı maddesi mucibince Başmüddeiumumi tarafından dairesine gelen evraka göre müddeiumumiler hakkında verilen notlardan bir kısmının Temyiz tetkikatı neticelerine uymadığı görüldüğünden bu mahzuru önlemek maksadiyle maddeye (Temyiz tetkikatı neticelerinin de gözönünde bulundurulması) yolundabir kayıt ilâvesi münasip görülmüştür.

Lâyihanın 58 ncı maddesi, asıl şeklini muhafaza etmekte ve buna yalnız hâkimler sınıfından

sayılan vekâlet hizmetlerinde bulunanlarla Adliye müfettişlerinin ne suretle terfi edeceklerini gösteren iki fıkra ilâve edilmiş bulunmaktadır. Elhakika hâlen ayırma meclisince tanzim olunan defterlerde vekâlet hizmetlerinde bulunanlarla müfettişler ve hâkimler bir arada toplanmış olduğundan vekâlet hizmetindeki hâkimlerin işgal ettikleri memuriyet kadroları terfilerine müsait olsa bile terfi defterindeki sıraları gelmedikçe terfileri yapılamamakta olduğu gibi teftiş heyetindeki münhallere de müfettişlerin terfii mümkün olmamakta ve bu sebeple ayrı bir istidat ve me- leke işi olan müfettişlikte baka ve istikrar temin edilememektedir. Bundan dolayıdırki 58 nei maddeye yapılan ilâvelerle bu mahzurların önlenmesi temin edilmek istenilmiştir.

Hâkimler Kanununun 92 nei maddesi meslekten çıkarma cezasının tatbikını mahkûmiyet hâline hasretmiş bulunmaktadır. Halbuki hâkimlik şeref ve haysiyetini nüfuz ve itibarını haleldar eden bazı fiiller kanunen suç teşkil etmemekte ve mahkâmiyeti istilzam eylememektedir. Bu gibi hal- llerde inzibat meclisince meslekten çıkarılma kararı verilebilmesi için 92 nei maddeye bu yolda bir fık- ra ilâvesi lüzumlu görülmüştür.

Temyiz mahkemesi işlerinin çokluğu dolayısıyla bu mahkeme reis ve âzasından inzibat meclisine iştirâk edenlerin adedini azaltmak ve bu arada maddenin son fıkrasına vuzuh vermek için 94 neü maddenin lâyhada yazılı olduğu şekilde değiştirilmesi faydeli görülmüştür.

Bu değişikliğin tabii neticesi olarak 95 nei maddede icabı vechile tadilât yapılmıştır.

4184 sayılı kanunla temyiz mahkemesi kalemleri memurlarının memuriyet unvanları değiştiril- miş olduğundan Hâkimler Kanununun 121 nei maddesindeki unvanlar da değiştirilmiştir.

Daire âmiri tarafından verilen tevbih ve aylıktan kesme cezalarının Adliye Encümenleri tara- fından da tatbik edilebilip edilemeyeceği hususu tatbikatta tereddüdü mucip olduğundan bunu ön-lemek maksadıyla 122 nei maddenin de iştirilmesine ve bu arada Temyiz mahkemesi memurları hak- kında da daire âmirlerinin tevbih ve aylıktan kesme cezalarını tatbik etmelerinin kabulü ve Temyiz inzibat heyeti adedinin azaltılması faydeli görüldüğünden 123 neü maddenin de bu suretle tadiline lüzum hissedilmiştir.

Bütçe Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Bütçe Komisyonu

Esas No. 1/165

Karar No. 37

10. III. 1944

Yüksek Reisliğe

2556 sayılı Hâkimler Kanunu ile bu kanu- nun bir kısım maddelerini tadil eden 3501, 3693 ve 3885 sayılı kanunların bazı maddele- rinin değiştirilmesi hakkında Adliye Vekilli- ğince hazırlanarak Başvekâletin 29 ikinciteş- rin 1943 tarih ve 6/3972 sayılı tezkeresiyle Yük- sek Meclise sunulan kanun lâyihası Encümeni- mize tevdi buyurulmakla, Adliye Vekili Ali Rıza Türrel ve Adliye Vekâleti Müsteşarı Bedri Köker hazır oldukları halde tetkik ve müzake- re olundu.

Lâyihanın, Hâkimler Kanununun bazı mad- delerinde tatbikat ve ihtiyacın lüzumlu kıldığı değişikliklerin yapılmasını temine mâtuf ol-

duğu görüldüğünden, maddelerin tetkik ve mü- zakeresine geçildi.

1. Lâyihanın birinci maddesinde, Hâkimler Kanununun 17 ve 18 nei maddelerine bağlı ve 3693 sayılı kanunla değiştirilmiş bulunan ve hâkim ve müddeiumumilerin haiz oldukları de- reelere göre çalıştırılabilecekleri vazife ve me- muriyetleri gösteren cetvelde yapılması teklif edilen değişiklik; iera memurluğu, sorgu hâ- kimliği, sulh hâkimliği, mahkeme âzalığı, iera hâkimliği, Cumhuriyet Müddeiumumiliği baş- muavinliği, Cumhuriyet Başmüddeiumumî mu- avin ve başmuavinliği vazifelerinin barem cet- velinin birer yukarı derecesinde bulunan hâ-

kim ve müddeiumumiler tarafından da yapılabilmemesini teminen ve tatbikatta görülen ihtiyacın ve kısmen de son defa Adliye ve Bütçe Encümenlerince kabul edilen Temyiz teşkilâtı kadrosuna ait ilâvenin istilzam ettiği değişikliklerden ibaret olduğu anlaşıl原因 olarak kabul edilmiştir.

2. Hâkimler Kanununun 3501 sayılı kanunla değiştirilmiş olan 2 nci maddesinde yazılı 1452 sayılı kanun numarası yerine o kanunu ilga eden 3656 sayılı kanun numarasının yazılması lüzumlu bir tadil olarak kabul edilmiştir.

3. — Hâkimler Kanununun 17 nci maddesinin ikinci fıkrasında yazılı kanun numarasının 1452 yerine 3656 olarak tashihi de aynı sebeple kabul edilmiştir. Ancak, 17 nci maddenin ikinci fıkrasındaki, (3656 sayılı kanunla diğer malî kanunlardaki hükümlerin, Hâkimler Kanununda gösterilen istisnalardan başka hallerde, hâkimler hakkında tatbik edileceği) yolundaki hükmün, müddeiumumiler hakkında da, fiilen olageldiği veçhile, tatbiki zaruri bulunmasına ve müddeiumumilik meslekine ait 18 nci maddede buna mütenazır bir hüküm bulunmamasına nazaran, kanunda halen mevcut bir noksanın izalesi için 17 nci maddenin ikinci fıkrasının bu maddeden çıkarılarak ve müddeiumumilik mesleğinde bulunanları da şümulüne alacak bir surette yazılan yeni şekliyle, 18 nci maddenin ikinci fıkrası olarak kabulü muvafık görülmüş ve hazır bulunan Adliye Vekili de buna muvafakat etmiştir.

4. Hâkimler Kanununun 74 ncü maddesinde 3501 sayılı kanunla yapılan tadilâta göre, mezkûr maddeden çıkarılan (Temyiz Mahkemesi mümeyyizlikleri) tâbirinin, bu tadilâta mütenazır olarak 33 ncü maddeden de çıkarılması icabettiğinden, maddede bu maksadı temine mâtuf tadil teklifi kabul edilmiştir.

5. Hâkimler Kanununun 3885 sayılı kanunla değiştirilen 35 nci maddesinde, başmüddeiumuminin, dairesine gelen evraka göre, müddeiumumiler hakkında verilen notların bir kısmının temyiz tetkikatı neticelerine uymadığı görüldüğünden, Adliye Vekâleti, maddenin bu hükme taallük eden fıkrasında bazı değişiklikler teklif etmektedir.

Hâkimlerle müddeiumumilerin meslekî ilerleyişlerine ve istikballerine tamamen müessir olan not usulünün, bu meslek erbabını mesleklerine

bağlamak, aralarında yalnız ilmî liyakatlerine göre bir ilerleyiş sırası temin etmek, fena elemanları çıkararak meslekte yalnız iyi elemanlara yer ve ilerleme imkânı vermek bakımlarından ne kadar mühim ve üzerinde hassasiyetle durulacak bir mevzu olduğu aşikârdır.

Son zamanlarda müddeiumumilere ait terfi cetvellerine esas olan notlarda görülen ve binnetice terfi cetvellerine tesir eden bazı yanlışlıklar, adaleti temin ve tevzi işini müstereken deruhde ehen hâkim ve müddeiumumilerin terfi cetvellerine esas olan ve ilmî liyakati tesbit eden notların, daha ahenkli bir şekilde tanzimini temin edecek bir esas vazî zaruretini hissettirmiştir.

Bu lüzuma kani olan Encümenimiz, meseleyi şöyle mütalâa etmiştir:

1. Temyiz ceza dairelerinde, mühim bir kısmı müddeiumumilikten gelmiş veya uzun zamanlar müddeiumumilik vazifelerinde bulunmuş ve ayrı ayrı her biri, bir işte müddeiumuminin vazifesini ne suretle ifa etmesi lâzımgeleceğini lâyikiyle takdir edebilecek vaziyette bulunmuş olan hâkimlerden mürekkep Temyiz dairelerinin; yaptıkları tetkikat esnasında, o dosyada vazife görmüş hâkimin ilmî liyakati hakkında not verirken, aynı dosyada vazife görmüş müddeiumumilerin ilmî liyakatleri hakkında da, müddeiumumilik vazifesinin mahiyet ve icaplarını da gözönünde bulundurarak not verebilecek mevkiide olduklarını kabul etmek icabeder.

II. Hâkim ve müddeiumumilerin bir dosya mevzuu olan muayyen bir hâdise hakkında, vazifelerini ifa sırasında gösterdikleri ilmî liyakatin, aynı heyetin takdir kıstasları ile tesbit, edilmiş olması, hâkim ve müddeiumumilere ait notların daha ahenkli bir surette takdir ve tesbitine imkân verir.

III. Temyiz ceza dairelerine bir senede gelen ve miktarı otuz bini aşan dosyaların her birinde, müddeiumuminin ilmî liyakatini takdir için zaruri bulunan dosyayı baştan aşağı okuma işini, bizzat başmüddeiumuminin yapmasına maddeten imkân bulunmadığından, müddeiumumiler hakkında not verme işi, muavinler tarafından yapılagelmektedir.

Aralarında 40 lira maaşlı 9 ncü derecede tecrübesi az meslek adamlarının da bulunabileceği başmüddeiumumilik muavinlerinden herhangi birinin şahsi takdirinden ziyade, Temyiz

dairelerini teşkil eden birinci sınıf hâkimlerin müşterek takdirleriyle, bu noktada isabet ve hakkaniyetin daha fazla temin edileceğini de kabul zaruridir.

Bu mütalâalara istinaden Encümen, Temyiz dairelerine gelen dosyalara göre, müddeiumumilik ilmi liyakatlerini tesbit işini Temyiz dairelerine tevdi etmeği, yukarıda işaret edildiği veçhile, üzerinde ehemmiyet ve hassasiyetle durulması icabeden bu işin icaplarına daha uygun bulunmuştur.

Müddeiumumiler üzerinde en yüksek nezaret ve murakabe vazifesini haiz olan başmüddeiumumiliğin, müddeiumumilerin ilmi liyakatleri hakkında, takdir ve mütalâasının inzımamının ayrıca bir fayda temin edeceği de mülâhaza edilerek, başmüddeiumumilikçe, dosyaların tetkiki sırasında dosyada vazife görmüş müddeiumumilerin ilmi liyakatleri hakkında ayrıca bir not verme vazifesi verilmiş ve Temyiz daireleri ile başmüddeiumumilik notları arasında herhangi bir suretle husule gelebilecek ihtilâfların, terfi cetvellerini bidayeten ve itirazın tanzim ve tesbit eden ayırma meclislerince halledilmesi muvafık görülerek, fıkra buna göre yeniden tanzim olunmuştur.

Başmüddeiumumilikçe verilecek notlarda, Adliye Vekâleti teklifindeki noktai nazara uygun olarak, (Temyiz tetkikatı neticelerinin de gözönünde bulundurulacağı) kaydı fıkraya ilâve olunmuştur.

Bundan maada, müddeiumumilere verilecek notlarda, hâkimlere ait notlar için kanunda esas olarak tesbit edilen kaidelerin müddeiumumilik vazifetrinin mahiyet ve icapları dairesinde, müddeiumumiler hakkında verilecek notlar için de tatbik edileceği yolunda bir hüküm ilâve edilerek, müddeiumumilere ait notlarda esas tutulacak kaidelerin kanunda gösterilmemiş olmasından mütevellit boşluğun doldurulması muvafık görülmüştür.

6. Hâkim ve müddeiumumilerin terfi şekline ait olan Hâkimler Kanununun 58 nci maddesine, iki fıkranın ilâvesi teklif edilmektedir. Hâkimler Kanununun 74 nci maddesine göre, hâkim ve müddeiumumilik mesleklerine mensup olanlardan vekâlet merkez teşkilâtında ve müfettişlikte çalıştırılanların bu hizmetleri hâkimlik mesleğinde geçmiş sayılacağı zikredilmek suretiyle, bunların (Hâkim mesleği) mensubu sayılacağı ka-

bul edilmiş ve terfileri de bugüne kadar fiilen hâkim sınıfı terfi cetvelinde sıra almaları suretiyle icra edilmiştir.

Bu vaziyette teklif edilen ilâvenin birinci fıkrasında, (Hâkimlik ve müddeiumumilik sınıflarından sayılan vekâlet hizmetinde bulunanlarla Adliye müfettişleri...) cümlesinde, bu hizmetlerin (Hâkim sınıfı) ndan sayılıp (Müddeiumumilik sınıfı) dan sayılanıyacaklarına göre, bu noktada bir yanlışlık bulunduğu düşünülmeğe beraber, hâkim sınıfında bulunanların terfiine ait kaidelerin bu sınıf mensuplarının hepsi hakkında tatbiki tabii bir icap olmasına nazaran, bunun kanunda ayrıca zikrine lüzum ve mahal olmadığı düşünölmüştür.

Esasen, ilâvesi teklif edilen ikinci fıkradaki istisnai hükme müteallik esas kaideyi tasrih maksadiyle sevk edilen bu fıkranın, Encümenimiz mütalâası veçhile ikinci fıkranın kabul edilmesi halinde, sebep sevki de kalmamış olmak lâzımgelir.

İlâvesi teklif edilen ikinci fıkraya gelince: Bu fıkra ile merkez teşkilâtında ve Adliye müfettişliğinde çalışan ve kanuna göre hâkim sınıftan sayılanların, hâkim sınıfı terfi cetvelinde sıra almış oldukları ve vekâlet ve müfettişlik teşkilât kadrolarında müsait bulunduğu takdirde, kaidelerine ve hâkim sınıfı terfi cetvelindeki sıralarına bakılmaksızın, kendilerinden mukaddem sıradaki hâkimlerden evvel terfi ettirilmelerine inkân verilmesi istenmektedir.

Hükümetin mucip sebepler lâyihasında, yalnız müfettişler için ve buldukları yerde terfilerinde müşkülât görülmesi yüzünden (... ayrı bir istidat ve meleke işi olan müfettişlikte baka ve istikrar temin edilemediği...) ileri sürölmektedir. Hâkim sınıfında bulunan ve son ilerfeme merhalesi ancak birinci sınıf hâkimlik derecesindeki Temyiz teşkilâtında vazife almak olan meslek erbabı için asıl olan, vekâlet teşkilâtında veya müfettişlikte karar kılmak değildir. Esasen bu mütalâa, muayyen hâkimlik sınıflarında terfi için, bilfiil hâkimlik yapmak şartını vazeden Hâkimler Kanununun 74 nci maddesiyle kabul edilmiş bulunan bir esas kaideye de muhalif düşer. Bu vaziyette bu mucip sebep varit görölmüştür.

Kaldı ki, böyle bir hüküm, meslek için hiç de tecviz edilemeyecek neticeler de tevhit edebilir. Salâhiyetli merciler tarafından tesbit edilecek ve

sıraya konacak ilmî liyakatin terfide esas olması, her meslek için de tatbiki çok temenniye şayan, iyi ve hassasiyetle mahfuz tutulacak esaslı bir kaide telâkki edilmelidir. Hâkimlik mesleğinde ilmî liyakate göre tesbit edilen terfi sırasını, vekâlet merkez teşkilâtında veya müfettişlikte çalışanlar lehine ve bilfiil memlekette ehemmiyeti gayri kabili münakaşa bir şekilde âşikâr olan adalet tevzii işini kaza mevkiinde vazife görmek suretiyle ifa eden hâkimler aleyhine ihlâl etmenin doğru olmayacağı ve esasen kadro darlığı sebebiyle terfi, bu hakkı iktisaptan bazen uzun zamanlar geçtikten sonra yapılabilen, hâkimlik mesleği mensupları üzerinde bunun ağır ve heves kırıcı tesirler de yapabileceği düşünülmüş ve meslek adamlarının mesleklerinde yükselmesinde esas olması lâzımgelen âdil icaplara muhalif görülen bu değişiklik teklifi Encümenimizce kabul edilmemiştir.

7. — Hâkimler Kanununun meslekten çıkarma cezasının tatbik edileceği halleri gösteren 92 nci maddesine, inzibati ceza tatbikını gerektiren ve mahkûmiyeti müstelzim bir suç teşkil etmeyen fiiller için (Hâkimlik şeref ve haysiyetini, memuriyet nüfus ve itibarını haleldar eder mahiyette görüldüğü takdirde) İnzibat komisyonu kararıyla, meslekten çıkarma cezasının verilmesi imkânını verecek bir hüküm ilâvesi Hükümetçe teklif edilmektedir.

Hâkimler kanununun, meslekten çıkarma cezasını yalnız mahkûmiyet hâline hasreden hükmü karşısında, mahkûmiyeti müstelzim bir suç teşkil etmemekle beraber, hâkimlik mesleğiyle telif edilemeyecek kadar fena ve ağır akisleri ve tesirleri olan ve âmmenin ahlâkî ve vicdanî telâkkilerine mugayir görülen fiilleri işliyenlerin de meslekte bırakılmak zaruretinde kalmadığı görülmektedir. Maddeye, bu vaziyetleri önleyecek bir hüküm vazı esasında ittifak edilmiş ve meslekten çıkarmayı mucip halleri gösteren hükmün şeklinin tesbitinde, ekseriyetle Hükümetin teklif şekli kabul olunmuştur.

8. Hâkimler kanununun 94 ncü maddesinde, sureti teşkili gösterilen inzibat meclisine, hâlen mer'î hükümlere göre dâhil bulunan Temyiz mahkemesi üç ikinci reis ve iki âzası yerine, Temyiz ikinci reis ve âzalarından üç zatın bulunması ile iktifa edilmesi teklif olunmaktadır. Hâlen mer'î hükme göre, inzibat meclisi beş zatın huzuru ile karar ittihaz edebilmekte olmasına ve

Hükümet teklifinin mucip sebeplerine göre, Meclis âzasının beş kişiye indirilmesi esas itibarıyla muvafık görülmüştür.

Ancak vazifenin ehemmiyeti ve meslek erbabına arzedeceği teminat derecesi ve bu kanunda Temyiz Mahkemesi kalem memurları için teşkil edilen inzibat komisyonunun teşkili şekline ait hükümler gözönünde tutularak Meclise dâhil olacak Temyiz İkinci Reisi veya âzası üç kişiden en az birisinin Temyiz İkinci reislerinden olması muvafık görülerek birinci fıkra ona göre tanzim edilmiş ve Riyaset vazifesinin kimin tarafından ifa edileceğine dair fıkra da bu tadile uygun şekilde değiştirilmiştir. Maddenin son fıkrasında Hükümetçe teklif edilen değişiklik şekli, Hükümetin mucip sebeplerine istinaden, ekseriyetle kabul edilmiştir.

9. İnzibat işlerini itirazden tetkik eden heyetin, Temyiz Birinci Reisinin reisliği altında ikinci reislerden altı zatın iştirakiyle teşekkül etmesi hakkında 95 nci maddeye ait değişiklik teklifi, 94 ncü maddeye ait değişiklik teklifi hakkındaki mucip sebeplere binaen vârit görülmüş ve ancak bu heyete dâhil olacak ikinci reislerin kimin tarafından seçileceğinin tasrihi de muvafık görülerek, heyete dâhil olacak ikinci reislerin, vekâletin noktai nazarına da uygun olarak, Birinci reis tarafından seçileceği tasrih edilmek suretiyle tadil edilmiştir.

10. Hâkimler kanununun 121 nci maddesinde, 4184 sayılı kanuna uygun bir şekilde memuriyet unvanlarının tashihine mütedair teklif yerinde görülerek kabul edilmiştir.

11. Hâkimler kanununun 122 nci maddesinde, daire âmirleri tarafından verilen inzibati cezaların, Adliye Encümenlerince de verilebileceği hakkında ve mevcut tereddüdü kaldıracak şekilde yapılan değişiklik teklifi de yerinde görülmüştür.

12. Hâkimler kanununun 123 ncü maddesinde 4184 sayılı kanuna mütenazır bir şekilde memuriyet unvanlarına ait tashih teklifi zaruri görülmüş ve Temyiz mahkemesi kalem memurlarının tabi olduğu İnzibat Meclisinde, Temyiz Mahkemesi İkinci Reislerinden üçü yerine birinci Reisin seçeceği bir ikinci Reis bulunması yolundaki teklif de 94, 95 nci maddelere ait mucip sebepler dairesinde yerinde görülerek kabul edilmiştir.

Havalesi veçhile Adliye Encümenine tevdi.

buyurulmak üzere Yüksek Reisliğe sunulur.

Başkan	Başkan V.	Bu Ra. Sözcüsü
Çorum	Kastamonu	İzmir
<i>İ. Ekêr</i>	<i>T. Coşkan</i>	
Kâtip		
İstanbul	Tokad	Aydın
<i>F. Öymen</i>	<i>Habîb Nazmi Keşmir</i>	<i>Gl. R. Alpman</i>
Bitlis	Diyarbakır	Edirne
<i>B. Osma</i>	<i>Şeref Uluğ</i>	<i>M. E. Gündüzalp</i>
Giresun	Giresun	İsparta
<i>M. Akkaya</i>	<i>Ayet Sayar</i>	<i>M. Karaağaç</i>
İstanbul	Kayseri	Kütaya
<i>H. Kortel</i>	<i>F. Baysal</i>	<i>H. Pekcan</i>
Manisa	Rize	Samsun
<i>F. Kurdoğlu</i>	<i>T. B. Balta</i>	<i>M. Ali Yörüker</i>
Yozgad	Zonguldak	Zonguldak
<i>A. Sungur</i>	<i>E. Erişirgil</i>	<i>H. A. Kuyucak</i>

Muhalefet şerhi:

1. 92 nci maddede mahkûmiyet haricinde inzibat meclisi kararıyla meslekten çıkarılmaya müteallik hükmün Encümence kabul edilen şekli, geniş bir takdire mevzu olabilecek tarzdadır.

Kazada istiklâli temin eden esaslardan biri olan (hâkimin azledilememesi) esasının ancak zaruretler miktarınca takyidi kabul edilmelidir. Bu sebeple (hâkimlik şeref ve haysiyetini) ve (memuriyet nüfuz ve itibarını) haleldar eden tâbirler gibi telâkkiye göre geniş ve takdire mahal verecek cümle-

ler yerine, Hâkimler Kanununun 94 nci maddesinde hâkimliğe kabul şartları arasında zikredilen mânevi şartlardaki, (ahlâk ve seciyece hâkimliğe yarasmıyacak bir hal ile dile gelmiş olmak) tâbirinin kabulü ile ilâve edilecek fıkranın bu suretle yazılması reyindeyim.

2. 94 nci maddenin son fıkrası teklif edilen değişiklik şekliyle dahi, Hâkimler Kanununun 88 nci maddesinde (maaş kesmek) ve 90 nci maddesinde (derece indirmek) cezalarının tertibi için tahdidî olarak muayyen fiiller tesbit eden hükümleriyle bir tezat teşkil eder. (Maaş kesmek) ve (derece indirmek) cezaları için kanunda tadat edilen fiiller haricinde herhangi bir fiilden dolayı (maaş kesmek) ve (derece indirmek) cezalarının tatbiki esasları ceza kaidelerine muhaliftir. Bu sebeple, inzıbatı cezayı istilzam eden herhangi bir fiil için 86 nci maddede gösterilen maaş kesmek ve derece indirmek cezalarının da tatbik edilebileceği hükmünü istihraca müsait olacak tarzda bulunan, 94 nci maddenin son fıkrasının Encümence kabul edilen şekli, doğru olamaz.

Bu sebeple fıkranın (86 nci maddede yazılı ihtar ve tevbih cezalarından herhangi biri derece gözetilmeksizin tatbik olunur) şeklinde yazılması lâzımgelceği reyindeyim.

İzmir Mebusu
M. Bırsel

Hâkimler Kanununun 3501 sayılı kanunla değişen 74 nci maddesinin değiştirilmesine dair kanun tasarısı

T. C.

Başvêkâlet

16. I. 1944

Muamelât Umum Müdürlüğü

Tetkik Müdürlüğü

Sayı : 71-277 6/3272

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

2556 sayılı Hâkimler Kanununun 3501 sayılı kanunla değişen 74 nci maddesinin tadili hakkında Adliye Vekillîğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 5. XII. 1944 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihasının esbabı mucibesıyla birlikte sunulmuş olduğunu arz ederim.

Başvêkil
Ş. Saracoğlu

Mucip sebepler lâiyhası.

Unumî müfettişlik adli müşavirlikleri ile Tunceli vilâyet ve komutanlığı mehakim şubesi müdür ve muavinlikleri Adliye Vekâleti teşkilât ve kadroları meyanında olmakla beraber haklarında Hâkimler Kanunu tatbik edilemeyen memuriyetlerden bulunduğu cihetle bu vazifelere getirilmesi düşünülen hâkimlerin, hâkimlik kıdemini bihakın muhafaza endişesiyle kabul etmemeleri ve başkaca matlup vasıfları haiz talipler de bulunmaması yüzünden uzun müddet münasiplerinin tâyini kabil olamamaktadır. Halbuki arzedilen vazifelere, mahiyeti itibariyle hâkimlik evsafını haiz olanların tâyinleri gerekli bulunmuş olduğundan hakimlik ve müddei umumilik meslekinden veya bu meslekten sayılan vazifelerden mezkûr vazifelere tayin edileceklerin bu memuriyetlerde geçirecekleri müddetin hakimlik mesleğinde geçmiş sayılmaması teminen 2556 sayılı hakimler kanununun 74 üncü maddesinin tadiline zaruret hasıl olmuş ve kanun lâiyhası bu maksatla hazırlanmıştır.

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

2556 sayılı Hâkimler Kanununun 3501 sayılı kanunla değişen 74 ncü maddesinin tadili hakkında kanun lâiyhası

MADDE 1. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 74 ncü maddesi aşığında yazılı şekilde değiştirilmiştir.

Madde 74. — Hâkimlik ve müddei umumilik mesleklerinden veya bu mesleklerden sayılan vazifelerden vekâlet hizmetlerine, ceza ve tevkipleri müdürlüklerine, umumî müfettişlik adli müşavirliği ile muavinliğine, Tunceli vilâyet ve komutanlığı mehakim şubesi müdür ve muavinliğine alınanların bu memuriyetlerde geçirecekleri müddetler hâkimlikte geçmiş sayılır.

Neşriyat, evrak ve levazım müdür ve memurlarıyla kâtip sınıfından olanlar birinci fıkra hükmünden istifade edemezler.

Birinci fıkrada yazılı olanlardan müsteşar, teftiş heyeti reisi ve üçüncü derecede maaş alan umum müdürlerden madası derece ve sınıf terfilerinde ikinci babın ikinci ve üçüncü fasıllarında yazılı hükümlere tevfiikan ayırma meclisi tetkikine tâbi tutulurlar. Şu kadar ki, ayırma meclisinin tetkikine tâbi olanların ikinci sınıfa ayrılabilmeleri için beş sene müddetle bilfiil

hâkimlik veya müddei umumilik etmiş olmaları lâzımdır.

Ayırma meclisinin tetkikine tâbi olmayanların Hâkimler Kanununun 1 ve 2 numaralı cetvellerinde yazılı vazifelerden birine tâyinleri halinde Vekâlet hizmetlerinde iktisap eyledikleri haklar nazara alınır.

MADDE 2. — Bu kanun neşri tarihinden müteberdir.

MADDE 3. — Bu kanunun hükümlerini icra İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

5 . XII . 1944

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
Ş. Saracoğlu	R. Türel	A. R. Artunkal
Da. V.	Ha. V.	Ma. V.
Hilmi Uran	H. Saka	N. E. Sumer
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
Yücel	Sırrı Day	Fuad Sirmen
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
Dr. H. Alataş	Suad H. Ürgüblü	Ş. R. Hatipoğlu
Mü. V.		Ti. V.
A. F. Cebesoy		C. S. Siren

Adalet Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Adalet Komisyonu

Esas No. 1/165, 1/378

Karar No. 41

5 . VII . 1943

Yüksek Başkanlığa

2556 sayılı Hâkimler Kanunu ile bu kanunun bir kısmı maddelerini değiştiren 3501, 3693 ve 3885 sayılı kanunların bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkında Adalet Bakanlığınca hazırlanan kanun tasarısı Başbakanlığın 29 . XI . 1943 tarih ve 6/3972 sayılı tezkeresiyle Adalet Komisyonuna havale edilmiş ve aynı kanunun 3501 sayılı kanunla değişen 74 ncü maddesinin değiştirilmesine dair ve Başbakanlığın 16 . XII . 1944 tarih ve 6/3272 sayılı tezkeresiyle Büyük Meclise sunulup Komisyonumuza havale buyurulan kanun tasarısı aynı kanuna ait olmak itibarıyla birleştirilerek görüşülmesi kararlaştırılmış ve her iki tasarı Adalet Bakanlığı tarafından gönderilen Zat İşleri Umum Müdürü hazır olduğu halde incelenmiştir.

Her iki tasarı Hâkimler Kanununda 12 madde üzerinde değişiklik yapılması ve 1 ve 11 sayılı defterlerin yerine de yenilerinin konulması maksadıyla hazırlandığı anlaşılmış ve önce Bütçe Komisyonunda görüşülen birinci tasarı üzerinde değişiklikler de nazara alınarak Komisyonumuza incelenmesi yapılmıştır.

Tasarının birinci maddesi 1 sayılı cetvelin üçüncü bendinde iera muavin yargıçlarının 50 lira maaşlı olarak ve beşinci fıkrasında da sorgu ve sulh yargıçlığı ile mahkeme üyelerinin 70 lira aylıklı olması ve yedinci fıkrada da 90 lira aylıklı iera yargıçlarının tâyin edilebilmeleri ve 11 sayılı Cümhuriyet savcılarına ait cetvelin beşinci fıkrasında Cümhuriyet savcılığı başmuavinliğinin 70 lira ve altıncı fıkrada Cümhuriyet başsavcılığı muavinliğinin 80 lira ve yedinci fıkrada Cümhuriyet başsavcılığı başmuavinliğinin 90 lira aylık verilebilmelerini temin eden değişiklik yapılmış ve yerinde görülen bu teklif Komisyonumuza da kabul edilmiştir.

Tasarının ikinci maddesinde Hâkimler Kanununun 11 maddesi üzerinde değişiklik yapılması teklifine karşı Bütçe Komisyonunun kabulü dairesinde 12 ncü maddenin ilâvesi ve 58 ncü

maddeye bir fıkra eklenmesi teklifinin Bütçe Komisyonu tarafından kabul edilmemesi Komisyonumuza da uygun görülerek değişiklikler arasından çıkarılmış ve ikinci tasarı ile birleştirilen 74 ncü maddenin bu maddeye katılması tensip olunmuştur.

Hâkimler Kanununda yapılan değişikliklerin Hükümet gerekçesinde gösterilen sebepleri ve Bütçe Komisyonunun düşüncesi Komisyonumuza da vârit görülerek olduğu gibi kabul edilmiş ve yalnız maddelerin metinlerinde Anayasa ve İçtüzüğe göre türkçeleştirme bakımından gerekli değişiklikler yapılmıştır. Komisyonumuz 35 ncü maddede hâkimlerin liyakatlerini tesbit edecek notların taksimatı arasındaki (fena) diye yazılı tâbirin yerine (zayıf) denmesini tasvip etmiştir.

Yargıçlar hakkında uygulanacak inzibati cezalardan meslekten çıkarma cezasının mahkemece hükmolunan cezaya bakılmıyarak umurun hürmet ve itibarını giderir mahiyette olursa dahi verilebilmesi hakkındaki hüküm komisyonca görüşüldüğü sırada üzerinde durulacak pek geniş bir takdire bırakılmış olan bu halin kesin ve vâzih olarak maddede tesbiti düşüncesi ileri sürülmüşse de esas bakımından itiraz kabiliyeti olan bu kararların verildiği sırada mahiyetlerinin açık olarak belirtileceği tabii olduğundan kanun metninde sayılmak ve gösterilmek suretiyle meslekten çıkarma cezasının ne gibi eylem ve işlemler hakkında verileceğini göstermek mümkün olamayacağı anlaşılmış ve maddede değişiklik yapılmıyacağı lüzum görülmemiştir.

Komisyonumuza kabul edilen birleştirilmiş her iki tasarı Kamutayın tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Adalet Ko. Baş.	Bu rapor Söz.	Kâtip
Kayseri	Kocaeli	Manisa
R. Özsoy	S. Yargı	F. Uslu
Antalya	Balıkesir	Denizli
N. Aksoy	O. N. Burcu	N. Küçüköka

Denizli İstanbul Kastamonu
H. Günver K. C. Berksoy Dr. F. Ecevit
Konya Rize Seyhan
H. Karagülle Dr. S. A. Dilemre K. Çelik

Mahkûmiyet Kararı olmaksızın bir hâkim hakkında meslekten çıkarma kararı verebilmek için hâkime isnat olunan ve beraet veya sorumsuzluk kararıyla neticelenen fiilin behemehal açıkça hâkimin şeref ve itibarını giderir mahiyette olması icabettiğinden maddeye açıkça kelimesinin eklenmesi lüzumuna kaniim.

Urfa
K. Berker

Müfettişliğin kendine göre niteliği ve özelliği bulunması dolayısıyla; terfi süresini dolduran müfettişlerin teftiş heyetindeki kadroları müsait görüldüğü takdirde - yargıçlık kadrosundaki sıradan ayrı - müfettiş olarak terfi ettirilebilmeleri yetkisinin Adalet Bakanlığına verilmesi, bu vazifede başarı sağlamak sebeplerinden biri olacağı ve teftiş işlerinin yolunda yürütülebileceği kanaatında bulduğundan Hükümet teklifi olan 55 nci maddenin, tasarıdan bütünlüğü ile çıkarılmıyarak, aşağıdaki şekilde Yüksek Meclisin tasvibine arz edilmesi mütalâasındaım :

«Madde 55. — Açılmış olan yargıçlara 60 nci maddede yazılı nispet dairesinde ve terfi defterlerindeki sıraya göre önce gelen önce tâyin olunur.

Bu nispet esası saklı kalmak üzere sonraki defterlere girenler önceki deftere girmiş olanlardan önce seçilemezler.

Saverılara ait terfi defterlerinde sıra, yeğlik sebebi olamaz.

Yargıçlık ve savcılık sınıfından sayılan bakanlık hizmetlerinde bulunanlarla Adliye müfettişleri de yargıçlarla birlikte kayıtlı buldukları defterdeki sıraya göre terfi ederler;

Adliye müfettişleri, kadroları müsait bulunduğu takdirde kendi aralarında tertip oluncak sıraya göre müfettiş olarak terfi ettirilebilirler».

Kastamonu Milletvekili
Abidin Binkaya

74 ncü maddeyi değiştiren yeni madde de, yargıçlık ve savcılık mesleklerinden veya bu meslekten sayılan vazifelerden Bakanlık hizmetlerine alınanların bu hizmetlerde geçirdikleri müddetlerin yargıçlıkta geçmiş sayılacağı ve yalnız yaym, evrak ve levazım müdür ve memurluklarıyla kâtip sınıfından olanların bu hükümden faydalanamayacakları yazılıdır.

Yargıçlıktan veya savcılıktan Danıştay üyeliklerine seçilen ve dâva dairelerinde hizmet görenlerin;

Yargıçlıktan ve savcılıktan ayrılarak Hukuk Fakültesinde doçentlik ve profesörlük yapanların;

Avukatlık meslekine girenlerin;

Bakanlıklar Hukuk müşavirliklerinde çalışanların bu vazifelerde geçirdikleri müddetler yargıçlıktan sayılmaz ve yargıçlık kıdemine eklenmezken yargıç ve savcı iken Adalet Bakanlığında özel kalem müdürlüğü, zatişleri müdürlüğü gibi idare şubelerinde hizmete alınanların bu vazifelerde geçirdikleri müddetlerin yargıçlıktan sayılması doğru olmaz.

Özel kalem müdürlüğü veya zatişleri müdürlüğü bu dairelerde çalışanlara hiç bir meslek ilgisi sağlamaz ve bu vazifelerde bulunanların hukuk bilgilerine hiçbir şey katmaz. 74 ncü maddenin ilk şeklinde Adalet Bakanlığı hizmetlerinde yalnız hukuk ve cezaîşleri müdürlüklerinde geçen müddetlerin yargıçlıkta geçmiş sayılacağı kabul edilmişken sonradan bu hüküm genişletilmiş ve bu defaki değişiklikte bu genişlik elden bırakılmak istenmemiştir. Yargıçlık veya savcılık hizmetini ancak bir gün yaptıktan sonra özel kalem müdürlüğüne getirilen bir yargıç veya savcının bu vazifede kazanacağı kıdemlerle yargıçlık derecelerini atlamasını kabul etmek ve bu çeşit yargıçların ancak beş senelik fiili bir yargıç veya savcılık yaptıktan sonra ikinci sınıfa yani yargıtay yargıçlığına geçebilmesini caiz görmek adalete bir hizmet olmaz.

Bu sebeple tasarıımın 74 ncü maddesinde Komisyon çokluğundan ayrılıyorum.

Kayseri
C. Tüsel

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Hâkimler Kanunu ile bu kanunun bir kısım maddelerini tadil eden 3501, 3693 ve 3885 numaralı kanunların bazı maddelerinin değiştirilmesine dair kanun lâyihası

MADDE 1. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 17 ve 18 nci maddelerinde yazılı olup 3693 sayılı kanunun birinci maddesi ile değiştirilmiş olan I ve II sayılı cetveller yerine bu kanuna bağlı I ve II numaralı cetveller ikame edilmiştir.

MADDE 2. — Hâkimler Kanununun 2, 17, 33, 35, 58, 92, 94, 95, 121, 122 ve 123 ncü maddeleri değiştirilerek yerlerine aşağıda numaraları karşısında yazılı maddeler konmuştur:

Madde 2. — Namzetler, hâkimlik ve müddeiumumilik sınıf ve derecelerine dâhil değildirdiler. Bunlara, Devlet memurları aylıklarının tevhit ve teadülüne dair olan 3656 sayılı kanunun 11 nci dereceye tahsis ettiği maaş verilir.

Madde 17. — Hâkimlik meslekinin sınıfları, dereceleri ve maaşları bu kanuna bağlı (1) numaralı cetvelde gösterilmiştir.

Bu kanunda gösterilen istisnalardan başka hallerde hâkimlik meslekine mensup olanlar hakkında dahi 3656 sayılı kanunla diğer malî kanunlardaki hükümler tatbik olunur.

Madde 33. — Otuzuncu maddenin hükmü, muavinlik, hâkimlik ve müddeiumumilik sınıflarından Adliye Vekilliği merkez hizmetlerine almanlar hakkında mafevkleri tarafından ve Temyiz Mahkemesi raportörlüklerine almanlar hakkında birinci reis ile çalıştıkları daire reisi tarafından tatbik olunur.

Madde 35. — Temyiz daireleri yaptıkları temyiz tetkikatı esnasında münferiden ve müctemian hüküm veren hâkimlerden her birinin il-

BÜTÇE KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Hâkimler Kanunu ile bu kanunun bazı maddelerini değiştiren 3501, 3693 ve 3885 sayılı kanunların bazı maddelerinin değiştirilmesine dair kanun lâyihası

MADDE 1. — Hükümet teklifinin 1 nci maddesi aynen.

MADDE 2. — Hükümet teklifinin 2 nci maddesi aynen.

Madde 2. — Hükümet teklifinin 2 nci maddesi aynen.

Madde 17. — Hâkimlik meslekinin sınıfları, dereceleri ve maaşları bu kanuna bağlı (1) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

Madde 18. — Müddeiumumilik meslekinin sınıfları, dereceleri ve maaşları bu kanuna bağlı (2) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

Bu kanunda gösterilen istisnalardan başka hallerde hâkimlik ve müddeiumumilik meslekine mensup olanlar hakkında dahi 3656 sayılı kanunla diğer malî kanunlardaki hükümler tatbik olunur.

Madde 33. — Hükümet teklifinin 33 ncü maddesi aynen.

Madde 35. — Temyiz daireleri yaptıkları temyiz tatbikatı esnasında münferiden ve müctemian hüküm veren hâkimlerden her birinin ilmi

ADALET KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Hâkimler Kanunu ile bu kanunun bir kısım maddelerini tadil eden 3501, 3693 ve 3885 numaralı kanunların bazı maddelerinin değiştirilmesine dair kanun tasarısı

MADDE 1. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 17 ve 18 nci maddelerinde yazılı olup 3693 sayılı kanunun birinci maddesiyle değiştirilmiş olan I ve II sayılı cetveller yerine bu kanuna bağlı I ve II sayılı cetveller konmuştur.

MADDE 2. — Hâkimler Kanununun 2, 17, 18, 22, 35, 74, 92, 94, 95, 121, 122 ve 123 ncü maddeleri değiştirilerek yerlerine aşağıdaki numaraları karşısında yazılı maddeler konmuştur.

Madde 2. — Namzetler, yargıçlık ve savcılık sınıf ve derecelerine dâhil değildirlir. Bunlara, Devlet memurları aylıklarının tevhit ve teadülüne dair olan 3656 sayılı kanunun 11 nci dereceye tahsis ettiği aylık verilir.

Madde 17. — Yargıçlık meslekinin sınıfları, dereceleri ve aylıkları bu kanuna bağlı (1) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

Madde 18. — Savcılık meslekinin sınıfları, dereceleri ve aylıkları bu kanuna bağlı (2) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

Bu kanunda gösterilen istisnalardan başka hallerde yargıçlık ve savcılık meslekinde olanlar hakkında dahi 3656 sayılı kanunla diğer malî kanunlardaki hükümler uygulanır.

Madde 33. — Otuzuncu maddenin hükmü, muavinlik, yargıçlık ve savcılık sınıflarından Adalet Bakanlığı merkez hizmetlerine alınanlar hakkında üstleri tarafından ve yargıtay raporlülüklerine alınanlar hakkında birinci başkan ile çalıştıkları daire başkanı tarafından uygulanır.

Madde 35. — Yargıtay daireleri yaptıkları temyiz tatbikatı esnasında tek veya toplu olarak hüküm veren yargıçlardan her birinin ilmi

Hü.

mî liyakatlerini tesbit ederek bir not verirler. Notlar çok iyi, iyi, orta ve fena olmak üzere dörde ayrılır. Not verirken hükmün esasında temin olunan isabet veya iltizam olunan kanaat ve içtihadın mucip sebepleri ile tahlil ve izahında gösterilen kudret ve muvaffakiyet gözönünde tutulmakla beraber dâvanın kanuni sebepler dışında uzatılıp uzatılmadığı ve muhakemenin sevk ve idaresinde ilmî ve hukukî hatalar bulunup bulunmadığı da tetkik ve bu cihetler de ayrıca derece takdirine esas ittihaz edilir.

Hükmün tasdik edilmiş veya nakzedilmiş olması mutlaka lehe ve aleyhe not vermek için sebep teşkil etmez. Leh ve aleyhte kanaat istihsaline müsait olmayan evrak için not verilmez. Ancak bu zaruretle not verilmediği gösterilmekle iktifa edilir.

Temyiz daireleri vermiş oldukları notları veya not verilmemişse yukarıda yazılı sebeple not verilmediğine dair tanzim ettikleri evrakı Adliye Vekilliğine gönderilmek üzere Temyiz Birinci reisine verirler.

Temyiz Mahkemesi umumî heyetinden verilen kararlar hakkında birinci fıkrada beyan olunan suretle muamele ifası Temyiz mahkemesi Birinci reisine aittir.

Başmüddeiumumî, dairesine gelen evraka göre Cumhuriyet müddeiumumilerinin muhakeme esnasındaki mütalâalarını ve lâyihaları münderecatını mukayese ve tetkik etmek ve temyiz tetkikatı neticelerini de gözönünde bulundurmak suretiyle vereceği notları Adliye Vekilliğine gönderir.

Bu notlar Adliye Vekâletince her altı ayda bir liste halinde tasnif ve tertip ettirilerek alâkalı hâkimin sicil dosyasına konulur.

Bu madde hükümlerine tevfikân toplanan notlar iş adedine göre kısımlara ayrılır. Mezkûr notların bu kısımlarda hangi nispetler dahilinde terfilere esas tutulacağı ayırma meclisi umumî heyeti tarafından her toplanış senesi başında mütaakıp sene için muteber olmak üzere tesbit ve ilân olunur. Bu nispetlerin aşağı haddine erişmiş olanlar terfi edemez.

B. K.

liyakatlerini tesbit ederek bir not verirler. Notlar çok iyi, iyi, orta ve fena olmak üzere dörde ayrılır. Not verilirken hükmün esasında temin olunan isabet ve iltizam olunan kanaat ve içtihadın mucip sebepleriyle tahlil ve izahında gösterilen kudret ve muvaffakiyet gözönünde tutulmakla beraber dâvanın kanuni sebepler dışında uzatılıp uzatılmadığı ve muhakemenin sevk ve idaresinde ilmî ve hukukî hatalar bulunup bulunmadığı da tetkik ve bu cihetler de ayrıca derece takdirine esas ittihaz edilir.

Hükmün tasdik edilmiş veya nakzedilmiş olması mutlaka lehe ve aleyhe not vermek için sebep teşkil etmez. Leh ve aleyhte kanaat istihsaline müsait olmayan evrak için not verilmez. Ancak bu zaruretle not verilmediği gösterilmekle iktifa edilir.

Temyiz daireleri vermiş oldukları notları veya not verilmemişse yukarıda yazılı sebeple not verilmediğine dair tanzim ettikleri evrakı Adliye Vekilliğine gönderilmek üzere Temyiz Birinci Reisine verirler.

Temyiz Mahkemesi Umumî Heyetlerinden verilen kararlar hakkında birinci fıkrada beyan olunan suretle muamele ifası Temyiz Mahkemesi Birinci Reisine aittir.

Temyiz daireleri tetkik ettikleri dosyalarda vazife görmüş olan Cumhuriyet Müddeiumumilerinin muhakeme esnasındaki mütalâalarını ve lâyihaları münderecatını mukayese ve tetkik ile ilmî liyakatlerini tesbit ederek hâkimler için verilecek notlara ait hükümler dairesinde birer not verirler.

Başmüddeiumumî de dairesine gelen evrakı aynı esaslara göre tetkik etmek ve Temyiz tetkikatı neticelerini de gözönünde bulundurmak suretiyle müddeiumumiler hakkında ayrıca not verir. Temyiz daireleriyle başmüddeiumuminin notları arasında görülecek ihtilâflar ayırma meclisince ve itiraz vukuunda ayırma meclisi umumî heyetince halledilir.

Bu notlar Adliye Vekilliğince her altı ayda bir liste halinde tasnif ve tertip ettirilerek alâkalı hâkimin sicil dosyasına konulur.

Bu madde hükümlerine tevfikân toplanan notlar iş adedine göre kısımlara ayrılır. Mezkûr notların bu kısımlarda hangi nispetler dâ-

liyakatlerini tesbit ederek bir not verirler. Notlar. çok iyi, iyi, orta ve zayıf olmak üzere dörde ayrılır. Not verilirken hükmün esasında sağlanan isabet ve iltizam olunan kanaat ve içtihadın gerekli sebepleriyle tahlil ve izahında gösterilen kudret ve başarı gözönünde tutulmakla beraber dâvanın kanunî sebepler dışında uzatılıp uzatılmadığı ve muhakemenin sevk ve idaresinde ilmî ve hukuki hatalar bulunup bulunmadığı da incelenir ve bu cihetler de ayrıca derece takdirine esas tutulur.

Hükmün tasdik edilmiş veya bozulmuş olması mutlaka lehe ve aleyhe not vermek için sebep olamaz. Leh ve aleyhde kaanat istihsaline müsait olmayan kâğıtlar için not verilmez. Ancak bu zaruretle not verilmediğinin gösterilmesi yeter sayılır.

Yargıtay daireleri vermiş oldukları notları veya not verilmemişse yukarıda yazılı sebeple not verilmediğine dair hazırladığı kâğıtları Adalet Bakanlığına gönderilmek üzere Yargıtay Birinci Başkanına verirler.

Yargıtay Umumî Heyetlerinden verilen kararlar hakkında birinci fıkrada beyan olunan suretle muamele yapılması Yargıtay Birinci Başkanına aittir.

Yargıtay daireleri inceledikleri dosyalarda vazife görmüş olan Cumhuriyet savcılarının duruşma esnasındaki mütalâalarını ve lâyihaları münderecatını mukayese ve tetkik ile ilmî liyakatlarını tesbit ederek yargıçlar için verilecek notalara ait hükümler dairesinde birer not verirler.

Cumhuriyet Başsavcısı da dairesine gelen kâğıtları aynı esaslara göre tetkik etmek ve yargıtay incelemeleri sonuçlarını da gözönünde bulundurmak suretiyle savcılar hakkında ayrıca not verir. Yargıtay daireleriyle Cumhuriyet başsavcısının notları arasında görülecek ayrılıklar ayırma meclisince ve itiraz vukuunda ayırma meclisi umumî heyetince halledilir.

Bu notlar Adalet Bakanlığınca her altı ayda bir liste halinde sıralanarak ilgili yargıem sicil dosyasına konulur.

Bu madde hükümlerine göre toplanan notlar iş sayısına göre kısımlara ayrılır. Bu notların kısımlarda hangi nispetler içinde terfilerde esas tutulacağı ayırma meclisi umumî heyeti tarafından her toplanış senesi başında gelecek sene

Hü.

B. K.

Madde 55. — Münhal hâkimliklere 60 nci maddede yazılı nispet dairesinde ve terfi defterlerindeki sıraya göre önce gelen önce tâyin olunur.

Bu nispet esası mahfuz kalmak üzere sonraki defterlere girenler evvelki defterlere girmiş olanlardan evvel intihap edilemezler.

Müddeiumumilere ait terfi defterlerinde sıra rüchan sebebi teşkil etmez.

Hâkimlik ve müddeiumumilik sınıfından sayılan vekâlet hizmetlerinde bulunanlarla Adliye müfettişleri, hâkimlerle birlikte kayıtlı buldukları defterdeki sıraya göre terfi ederler. Ancak vekâlet hizmetlerinde bulunanlardan isimleri terfi defterlerine geçmiş olanlar, işgal ettikleri kadrolar müsait bulunduğu takdirde sıra beklemeksizin terfi ettirilebilirler. Bu müfettişlerin teftiş heyeti kadrosunda terfileri, kendi aralarında tertip olunacak sıraya göre yapılabilir.

hilinde terfilerde esas tutulacağı ayırma meclisi umumî heyeti tarafından her toplanış senesi başında mütaakırp sene için muteber olmak üzere tesbit ve ilân olunur. Bu nispetlerin aşağı haddine erişmemiş olanlar terfi edemez.

Madde 58. — Hükümet teklifinin 58 nci maddesi tayyedilmiştir.

Ad. K.

için muteber olmak üzere tesbit ve ilân olunur. Bu nispetlerin aşağı haddine erişmemiş olanlar terfi edemez.

Madde 74. — Yargıçlık ve savcılık mesleklerinden veya bu meslekten sayılan vazifelerden Bakanlık hizmetlerine, ceza ve tevkifevleri müdürlüklerine, umumî müfettişlik adli müşavirliği ile muavinliğine, Tunceli vilâyet ve komutanlığı mehakim şubesi müdür ve muavinliğine alınanların bu memuriyetlerde geçirdikleri müddetler hâkimlikte geçmiş sayılır.

Neşriyat, evrak ve levazım müdür ve memurlarıyla kâtip sınıfından olanlar birinci fıkra hükümünden faydalanamazlar.

Birinci fıkroda yazılı olanlardan müsteşar, teftiş heyeti reisi ve üçüncü derecede maaş alan umum müdürlerden maadası derece ve sınıf terfilerinden ikinci babın ikinci ve üçüncü fasıllarında yazılı hükümlere göre ayırma meclisi tetkikine tâbi tutulurlar. Şu kadar ki, ayırma meclisinin tetkikine tâbi olanların ikinci sınıfa ayrılabilmeleri için beş sene müddetle bilfiil yargıçlık veya savcılık etmiş olmaları lâzımdır.

Ayırma meclisinin tetkikine tâbi olmayanların Hâkimler Kanununun bir ve iki numaralı cetvellerinde yazılı vazifelerden birine tâyinleri

Hü.

B. K.

Madde 92. — Alehtlak ağır hapis, üç ay veya daha yukarı hapis cezalarından biri ile kati mahkûmiyet meslekten çıkarılmayı müstelzimidir.

Bu halde meslekten çıkarma muamelesi doğrudan doğruya vekillikce yapılır.

Üç aydan aşağı hapis cezasıyla mahkûmiyet halinde katileşen hükmü havi ilâm inzibat meclisine tevdi olunur.

Mahkûmiyeti mucip olan suç ahval ve şerait itibariyle hâkimin vekar ve haysiyetini bozan ve hâkimliğe olan umumî hürmet ve itimadı gideren mahiyette görülürse ceza miktarı ne olursa olsun mahkûm hâkimin meslekten çıkarılmasına karar verilir.

Yukarıki fıkralarda yazılı hapis müddetlerinin tâyininde esas, hükmolunan cezadır.

Cezanın tecili halinde yapılan fiilin mahiyetine göre meslekten çıkarmak cezasının tatbiki lâzımgelip gelmiyeceğine inzibat meclisi karar verir.

İnzibati ceza tatbikını gerektiren fiil suç teşkil etmese ve mahkûmiyeti istilzam eylemese bile, hâkimlik şeref ve haysiyetini, memuriyet nüfus ve itibarını haleldar eder mahiyette görüldüğü takdirde inzibat meclisince meslekten çıkarılma kararı verilir.

Madde 94. — İnzibat meclisi, Temyiz mahkemesi ikinci reislerinden veya âzasından üç zat ile Teftiş Heyeti Reisi ve Ceza İşleri Umum Müdüüründen teşekkül eder. Bundan başka lüzumu halinde heyeti tamamlamak üzere temyiz hâkimlerinden iki yedek âza da bulunur.

İnzibat meclisine dâhil olan temyiz hâkimleri iki senede bir Adliye Vekili tarafından intihap olunur.

Müddetini dolduran âzanın yeniden intihabı caizdir.

Meclise, Temyiz reislerinden veya âzasından kıdemlisi riyaset eder.

92 nci maddede gösterilen haller haricinde fiilin mahiyetine göre 66 nci maddede yazılı cezalardan herhangi biri derece gözetilmeksizin tatbik olunur.

Madde 92. — Hükümet teklifinin 92 nci maddesi aynen.

Madde 94. — İnzibat meclisi, enaz biri Temyiz İkinci Reislerinden olmak üzere Temyiz İkinci Reis ve âzasından üç zat ile teftiş heyeti reisi ve ceza işleri umum müdüründen teşekkül eder. Bundan başka lüzumu halinde heyeti tamamlamak üzere Temyiz hâkimlerinden iki yedek âza da bulunur.

İnzibat meclisine dâhil olan Temyiz hâkimleri iki senede bir Adliye Vekili tarafından intihap olunur.

Müddetini dolduran âzanın yeniden intihabı caizdir.

Meclise, Temyiz ikinci reislerinden en kıdemlisi ve mazeret sebebiyle Temyiz ikinci reisinin bulunamaması halinde Temyiz âzasından en kıdemlisi riyaset eder.

92 nci maddede gösterilen haller haricinde fiilin mahiyetine göre 86 nci maddede yazılı ce-

Ad. K.

halinde Bakanlık hizmetlerinde iktisap eyledikleri haklar nazara alınır.

Madde 92. — Ağır hapis, üç ay veya daha yukarı hapis cezalarından biriyle kesin olarak hüküm giymek meslekten çıkartılmayı müstelzimdir.

Bu halde meslekten çıkarma işlemi doğrudan doğruya Bakanlıkça yapılır.

Üç aydan aşağı hapis cezasıyla hüküm giyme halinde kesinleşen hüküm ilâmi inzibat meclisine verilir.

Mahkûmiyeti mucip olan suç ahval ve şerait itibariyle yargıcm vekar ve haysiyetini bozan ve yargıcılığa olan umumi hürmet ve itimadı gideren mahiyette görülürse ceza miktarı ne olursa olsun hüküm giymiş olan yargıcm meslekten çıkarılmasına karar verilir.

Yukarıki fıkralarda yazılı hapis müddetlerinin tâyininde esas, hükmolunan cezadır.

Cezanın tecili halinde yapılan fiilin mahiyetine göre meslekten çıkarmak cezasının tatbiki lâzımgelip gelmiyeceğine inzibat meclisi karar verir.

İnzibati cezanın uygulanmasını gerektiren fiil suç teşkil etmezse ve mahkûmiyeti iltizam eylemezse bile, yargıcılık şeref ve haysiyetini, memuriyet nüfuz ve itibarını bozacak mahiyette görüldüğü takdirde inzibat meclisince meslekten çıkarılmak kararı verilir.

Madde 94. — İnzibat meclisi, enaz biri Yargıtay ikinci başkanlarından olmak üzere Yargıtay ikinci başkan ve üyelerinden üç zat ile tefiş heyeti başkanı ve ceza işleri umum müdüründen teşekkül eder. Bundan başka lüzumu halinde heyeti tamamlamak üzere Yargıtay üyelerinden iki yedek üye de bulunur.

İnzibat meclisine dâhil olan Yargıtay ikinci başkan ve üyeleri iki senede bir Adalet Bakanı tarafından seçilir.

Müddetini dolduran üyenin yeniden seçilmesi caizdir.

Meclise, yargıtay ikinci başkanlarından en kıdemlisi ve mazeret sebebiyle Yargıtay ikinci başkanının bulunmaması halinde Yargıtay üyesinin en kıdemlisi başkanlık eder.

92 nci maddede gösterilen haller dışında fiilin mahiyetine göre 86 nci maddede yazılı ceza-

Hâ.

B. K.

Madde 95. — İnzibat meclisi kararlarına, alâ-kadar hâkime tebliğinden itibaren otuz gün için-de itiraz olunabilir. İtiraz, Temyiz mahkemesi birinci reisinin riyaseti altında Temyiz ikinci re- islerinden altısının iştirakiyle teşekkül eden hey- et tarafından tetkik edilir.

Meslekten çıkarılmayı istilzam eden işlerin itirazın tetkikinde Müddeiumumilik vazifesi Başmüddeiumumi tarafından yapılır. Muteriz isterse müdafaasını bizzat hazır bulunarak veya vekil göndererek yapar.

Adliye Vekili, İnzibat meclisi kararını birinci fıkrada yazılı müddet içinde itiraz heyetine tet- kik ettirebilir.

Meslekten çıkarma kararına itiraz, kararın in- fazını durdurmaz.

Madde 121. — Temyiz mahkemesi başkâtip, başkâtip muavini, memur ve kâtipleri ile sair memurları, daireleri âmirleri tarafından verile- cek müzekkere üzerine birinci reis tarafından tâyin ve vekâlete arz olunur.

Madde 122. — İnzibatî cezalar şunlardır:

1. Tevbih;
2. Dörtte üçü geçmemek üzere aylıktan kesme;
3. Derece tenzili veya tahvil;
4. Azil.

Bu cezalar Adliye Encümenleri tarafından tatbik olunur. Bu kararlar aleyhine alâkalı ve- ya memurun âmiri tarafından on beş gün içinde itiraz olunabilir. Bu halde keyfiyet Adliye Ve- killiği merkez inzibat heyetince tetkik olunur. Bu heyetçe verilen kararlardan dolayı artık hiç bir mercie müracaat olunamaz.

Bu maddede yazılı cezaların tâyininde me- murun kanununun 26 nci maddesinde sayılan fiil ve sebeplerle bağılı olmak şart olmadığı gibi derece gözetilmeksizin bu cezalardan herhangi biri tatbik olunabilir.

Şu kadarki, tevbih ve aylıktan kesme ceza- larına daireleri âmirleri tarafından da karar ve- rilebilir. Bu veçhile tevbih ve aylıktan kesme ce- zası alanlar on beş gün içinde bu cezayı veren âmire müracaat ve esbabı mucibe göstererek ce-

zalardan herhangi biri derece gözetilmeksizin tatbik olunur.

Madde 95. — İnzibat meclisi kararlarına, alâkadar hâkime tebliğinden itibaren otuz gün içinde itiraz olunabilir. İtiraz, Temyiz Mahke- mesi Birinci Reisinin riyaseti altında, Temyiz İkinci Reislerinden Birinci Reisin seçeceği al- tısının iştirakiyle teşekkül eden heyet tarafın- dan tetkik edilir.

Meslekten çıkarılmayı istilzam eden işlerin itirazın tetkikinde müddeiumumilik vazifesi başmüddeiumumi tarafından yapılır. Muteriz isterse müdafaasını bizzat hazır bulunarak ve- ya vekil göndererek yapar.

Adliye Vekili, inzibat meclisi kararını bi- rinci fıkrada yazılı müddet içinde itiraz heyeti- ne tetkik ettirebilir.

Meslekten çıkarma kararına itiraz, kararın infazını durdurmaz.

Madde 121. — Hükümet teklifinin 121 nci maddesi aynen.

Madde 122. — Hükümet teklifinin 122 nci maddesi aynen.

Ad. K.

lardan herhangi biri derece düzeltilmeksizin uygulanır.

Madde 95. — İnzibat meclisi kararlarına ilgili yargıca tebliğinden itibaren 30 gün içinde itiraz olunabilir. İtiraz Yargıtay birinci başkanının başkanlığı altında, Yargıtay ikinci başkanlarından birinci başkanın seçeceği altısının iştirakiyle teşekkül eden heyet tarafından incelenir.

Meslekten çıkarılmayı istilzam eden işlerin itiraz yoluyla incelenmesinde savcılık görevi Cumhuriyet Başsavcısı tarafından yapılır. İtiraz eden isterse savunmayı kendi hazır bulunarak veya vekil göndererek yapar.

Adalet Bakanı, inzibat meclisi kararını birinci fıkrada yazılı süre içinde itiraz heyetine incelettirebilir.

Meslekten çıkarma kararına itiraz, kararın infazını durdurmaz.

Madde 121. — Yargıtay Başkâtıp, başkâtıp muavini, memur ve kâtipleriyle sair memurları, daireleri âmirleri tarafından verilecek müzekkere üzerine birinci başkan tarafından tâyin ve Bakanlığa bildirilir.

Madde 122. — İnzibatî cezalar şunlardır :

1. Tevbih;
2. Dörtte üçü geçmemek üzere aylıktan kesme;
3. Derece tenzili veya tahvil;
4. Azil;

Bu cezalar Adalet Encümenleri tarafından uygulanır. Bu kararlar aleyhine ilgili veya memurun âmiri tarafından on beş gün içinde itiraz olunabilir. Bu halde keyfiyet Adalet Bakanlığı merkez inzibat heyetince incelenir. Bu heyetçe verilen kararlardan dolayı artık hiçbir merceie başvurulmaz.

Bu maddede yazılı cezaların tâyininde Memurin Kanununun 26 nci maddesinde sayılan fiili ve sebeplerle bağlı olmak şart olmadığı gibi derece gözetilmeksizin bu cezalardan herhangi biri uygulanabilir.

Şu kadar ki; tevbih ve aylıktan kesme cezalarına daireleri âmirleri tarafından da karar verilebilir. Bu vechile tevbih ve aylıktan kesme cezası alanlar on beş gün içinde bu cezayı

Hü.

zaya itiraz edebilirler. İtiraz âmir tarafından reddolunursa ceza katileşir ve sicille geçer.

Madde 123. — Temyiz mahkemesi başkâtip, başkâtip muavini, memur, kâtip ve sair memurları hakkındaki inzibatî cezalar, birinci reisin reisliği altında Başmüddeîumumi ile birinci reisin seçeceği bir ikinci reisten teşekkül eden inzibat heyetince tatbik olunur.

Bu heyetin kararları katî olup aleyhine hiç bir mercie müracaat olunamaz.

Tevbih ve aylıktan kesme cezalarına daireleri âmirleri tarafından da karar verilebilir. Bu suretle tevbih ve aylıktan kesme cezası alanlar, on beş gün içinde bu cezayı veren âmire müracaat ve esbabı mucibê göstererek cezaya itiraz edebilirler. İtiraz âmir tarafından reddolunursa ceza katileşir.

MADDE 3. — Bu kanun neşri tarihinden mer'idir.

MADDE 4. — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri heyeti memurdur.

13 . XI . 1943

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
Ş. Saracoğlu	R. Türel	A. R. Artunkal
Da. V.	Ha. V.	Ma. V.
Hilmi Uran	N. Menemencioğlu	F. Ağralı
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
Yücel	Sırrı Day	Fuad Sirmen
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
Dr. H. Alataş	Suad H. Ürgüblü	Ş. R. Hatipoğlu
Mü. V.		Ti. V.
A. F. Cebesoy		C. S. Siren

B. K.

Madde 123. — Hükümet teklifinin 123 nü maddesi aynen.

MADDE 3. — Bu kanun neşri tarihinden mer'idir.

MADDE 4. — Hükümet teklifinin 4 nü maddesi aynen.

veren âmire müracaat ve gerekçe göstererek cezaya itiraz edebilirler. İtiraz âmir tarafından reddolunursa ceza kesinleşir ve siilegeçer.

Maddde 123. — Yargıtay Başkâtıp, başkâtıp muavini, memur, kâtıp ve sair memurları hakkındaki inzibati cezalar, birinci başkan başkanlığı altında Cumhuriyet başsavcısı ile birinci başkanın seçeceği bir ikinci başkandan teşekkül eden inzibat heyetince uygulanır.

Bu heyetin kararları kesin olup aleyhine hiçbir mercie başvurulamaz.

Tevbih ve aylıktan kesme cezalarına daireleri âmirleri tarafından da karar verilebilir. Bu suretle tevbih ve aylıktan kesme cezası alanlar, on beş gün içinde bu cezayı veren âmire müracaat ve gerekçe göstererek cezaya itiraz edebilirler. İtiraz âmir tarafından reddolunursa ceza kesinleşir.

MADDE 3. — Bu kanun yayın tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Hükümetin teklifine bağlı

[1] NUMARALI CETVEL

Sınıf	Derece	Memuriyeti	Maaşı
Muavinliği	10	Hâkim muavinliği, icra memurluğu, sorgu hâkimliği, âza muavinliği.	35
Üçüncü sınıf hâkimliği	9	Sorgu hâkimliği, sulh hâkimliği, icra memurluğu, icra muavin hâkimliği, icra hâkimliği, mahkeme âzalığı, hâkimlik, Temyiz mahkemesi raportörlüğü.	40
	8	Sorgu hâkimliği, sulh hâkimliği, icra memurluğu, icra muavin hâkimliği, icra hâkimliği, mahkeme âzalığı, hâkimlik, Temyiz mahkemesi raportörlüğü.	50
	7	Sorgu hâkimliği, sulh hâkimliği, İcra muavin hâkimliği, icra hâkimliği, mahkeme âzalığı, hâkimlik, mahkeme reisliği, Temyiz mahkemesi raportörlüğü.	60
	6	Sorgu hâkimliği, sulh hâkimliği, icra hâkimliği, mahkeme âzalığı, hâkimlik, mahkeme reisliği, Temyiz mahkemesi raportörlüğü.	70
İkinci sınıf hâkimlik	5	İcra hâkimliği, hâkimlik, mahkeme reisliği, Temyiz mahkemesi raportörlüğü	80
	4	Hâkimlik, mahkeme reisliği, icra hâkimliği.	90
Birinci sınıf hâkimlik	3	Temyiz mahkemesi âzalığı.	100
	2	Temyiz mahkemesi ikinci reisliği.	125
	1	Temyiz mahkemesi reisliği.	150

Hükümetin teklifine bağlı

[2] NUMARALI CETVEL

Sınıf	Derece	Memuriyeti	Maaşı
Muavinlik	10	C. Müddeiumumiliği muavinliği	35
Üçüncü sınıf müddeiumumilik	9	C. Müddeiumumiliği, muavinliği, C. Müddeiumumiliği, C. Başmüddeiumumiliği muavinliği.	40
	8	C. Müddeiumumiliği muavinliği C. Müddeiumumiliği, C. Başmüddeiumumiliği muavinliği.	50
	7	C. Müddeiumumiliği başmuavinliği, C. Müddeiumumiliği, C. başmüddeiumumiliği muavinliği	60
	6	C. Müddeiumumiliği başmuavinliği C. Müddeiumumiliği, C. başmüddeiumumiliği muavinliği.	70
İkinci sınıf müddeiumumilik	5	C. Müddeiumumiliği, C. başmüddeiumumiliği muavinliği	80
	4	C. Müddeiumumiliği, C. Başmüddeiumumiliği başmuavinliği	90
Birinci sınıf müddeiumumilik	1	C. Başmüddeiumumiliği.	150

Adalet Komisyonunun değiştirilişine bağlı

[1] NUMARALI CETVEL

Sınıf	Derece	Memuriyeti	Maaşı
Muavinliği	10	Yargıç muavinliği, icra memurluğu, sorgu yargıçlığı, üye muavinliği	35
3 ncü sınıf yargıçlığı	9	Sorgu yargıçlığı, sulh yargıçlığı, icra memurluğu, icra muavin yargıçlığı icrayargıçlığı, mahkeme üyeliği yargıçlık yargıtay raportörlüğü	40
	8	Sorgu yargıçlığı, sulh yargıçlığı, icra memurluğu, icra muavin yargıçlığı, icra yargıçlığı, mahkeme üyeliği, yargıçlık, yargıtay raportörlüğü	50
	7	Sorgu, sulh yargıçlığı, icra muavin yargıçlığı, icra yargıçlığı, mahkeme üyeliği yargıçlık mahkeme üyeliği, yargıçlık mahkeme başkanlığı, yargıtay raportörlüğü	60
	6	Sorgu yargıçlığı, sulh yargıçlığı, icra yargıçlığı, mahkeme üyeliği, yargıçlık, mahkeme başkanlığı, yargıtay raportörlüğü	70
2 nei sınıf yargıçlık	5	İcra yargıçlığı, yargıçlık, mahkeme başkanlığı, yargıtay raportörlüğü	80
	4	Yargıçlık, mahkeme başkanlığı, icra yargıçlığı	90
1 nei sınıf yargıçlık	3	Yargıtay üyeliği	100
	2	Yargıtay ikinci başkanlığı	125
	1	Yargıtay birinci başkanlığı	150

[2] NUMARALI CETVEL

Sınıf	Derece	Memuriyeti	Maaşı
Muavinlik	10	Cumhuriyet Savcılık muavinliği	35
3 ncü sınıf savcılık	9	Cumhuriyet Savcılığı, muavinliği Cumhuriyet Savcılığı, Cumhuriyet Başsavcılığı muavinliği	40
	8	Cumhuriyet Savcılığı muavinliği, Cumhuriyet Savcılığı, Cumhuriyet Başsavcılığı muavinliği	50
	7	Cumhuriyet Savcılığı başmuavinliği, Cumhuriyet Savcılığı, Cumhuriyet Başsavcılığı muavinliği	60
	6	Cumhuriyet Savcılığı başmuavinliği, Cumhuriyet Savcılığı, Cumhuriyet Başsavcılığı muavinliği	70
2 nei sınıf savcılık	5	Cumhuriyet Savcılığı, Cumhuriyet Başsavcılığı muavinliği	80
	4	Cumhuriyet Savcılığı, başmuavinliği	90
1 nei sınıf savcılık	1	Cumhuriyet Başsavcılığı	150